

Preken 29. aug 2010 i Fjellhamar kirke

14. S e pinse.

Kapellan Elisabeth Lund

Hva gjør du hvis noen kommer og klapper til deg på kinnet?

Refleksene våre sier ”øye for øye, tann for tann”. Rett skal være rett. Ta igjen med samme mynt. Når noen slår, er den kjappeste løsningen ofte å slå tilbake. Det kan føles rettferdig å hevne seg.

Jesus ber oss om å møte det på en annen måte.

Hør hva det står skrevet i evangeliet etter Matteus i det 5. Kapittel:

Dere har hørt det er sagt: Øye for øye og tann for tann.

Men jeg sier dere: Sett dere ikke imot den som gjør ondt mot dere. Om noen slår deg på høyre kinn, så vend også det andre til.

Vil noen søksøke deg og ta skjorten din, så la ham få kappen også.

Tvinger noen deg til å følge med én mil, så gå to med ham.

Gi den som ber deg, og vend ikke ryggen til den som vil låne av deg.

Slik lyder Herrens ord.

Jesus er annerledes. Han er kanskje litt ekstrem. Han har alltid fokuset på hva som er best for andre. Hva som er best for oss. Hvis vi hadde kunnet slå ham, kan vi være sikre på at han ville vendt det andre kinnet til. Hvis vi er sinna på han, så hører han tålmodig på oss og tar oss alvorlig. Og han slår ikke tilbake.

Jesus sier til oss at vi også skal vende det andre kinnet til hvis noen slår oss. Hvis noen ber oss om å få skjorta vår, skal vi gi ham jakka også. Hvis noen tvinger oss til gå en mil, skal vi gå en mil ekstra.

Er det sånn at han vil at alle kristne skal være litt dumme og naive, og bli gående rundt mil etter mil uten klær og få oss den ene ørefiken etter den andre.

Jeg tror det kan finnes en del måter å misforstå det Jesus sier her på. Man kan tenke at hvis man gjør akkurat dette, så trenger man ikke å gjøre mer. For eksempel sånn som en dørvakt jeg har hørt om.

Jeg må si at jeg ikke er sikker på om dette er en sann historie, men det er ikke så viktig. Det er iallfall en historie om en dørvakt på et utested i Strømmen eller Lillestrøm som var kristen. Og så var det noen litt sånn pøblete folk som hadde fått vite at han var det. De ville teste ham litt, så de stilte opp der han jobba og slo til ham på det høyre kinnet. De venta spent på reaksjonen, og dørvakta bare så på dem og snudde faktisk bare på hodet og vendte det andre kinnet til. Pøblene lo litt og en av dem slo til ham der også. Men så sa dørvakta: nå står det ikke mer, og så planta han knytteneven rett i nesa på han som hadde slått.

Det var nok ikke sånn Jesus mente det. At vi bare skal gjøre akkurat det som står, og så hva vi vil etterpå. Man kan ta det for bokstavelig.

Vi skal heller ikke gå for langt den andre veien, og utslette oss selv ved å la oss mishandle eller mobbe av andre. Det er ikke poenget å ta imot flest mulig slag, men å la være å slå tilbake.

Jesus vil ha oss med på en snuoperasjon som begynner med at vi snur på hodet. At vi vender det andre kinnet til. At vi møter det onde med det gode.

I forrige uke sjekka jeg hvilken bibeltekst jeg skulle preke over i dag, og så var det den teksten jeg leste i sta om å vende det andre kinnet til. Da bestemte jeg meg for å prøve å leve litt mer etter det enn vanlig den uka her.

Det var ingen som kom og slo meg eller som spurte å få klærne mine eller tvang meg til å gå en mil, men jeg var litt sånn på utkikk etter noen jeg kunne være litt ekstra hyggelig mot. Det var litt vanskelig noen ganger. Særlig hjemme. Men det var litt kult også. Jeg vet egentlig ikke om noen merka noe forskjell, men jeg gjorde det. Det snudde noe inni meg. Holdningen min.

Jeg blir for eksempel ganske lett sinna når jeg kjører bil. Jeg irriterer meg over folk som kjører for sakte, folk som plasserer seg feil, som ikke blinker når de skal osv. Jeg pleier ikke så ofte å tute og gi fingeren til dem, men det bygger seg opp en del aggresjon inni meg som ganske sikkert kommer ut på andre måter. Denne uka har jeg blant annet bestemt meg for å være tålmodig med alle som gjør litt dumme ting i trafikken, og jeg har fått det så mye bedre når jeg er ute og kjører. Sånn har det vært i andre sammenhenger også.

Jeg har liksom gjenoppdaga at jeg også får det bedre hvis jeg alltid er innstilt på å tilgi andre som gjør litt dumme ting. Det er ofte en grunn til at vi gjør dem også.

Det er en sånn klassisk tegneseriestripe som heter: Derfor drar gutten katten i halen. Den viser et bilde av en mann som blir skjellt ut av sjefen sin på jobben. Neste bilde er av mannen som skriker til kona si hjemme. Så ser vi at kona skriker til gutten sin, og gutten som drar katten i halen. Vonde handlinger fører ofte til flere vonde handlinger. Det blir som en bevegelse av vonde ting. Hvis det gode skal vinne så må vi snu. Snu det andre kinnet til.

Eller er vi for stive i nakken?

Det er mye som roper på oss om at vi skal ta igjen og hevne oss når noen gjør noe vondt mot oss. Men en stille stemme hvisker at den eneste veien til fred inni oss og rundt oss er å snu.

Møte det onde med det gode og skape en bevegelse av gode ting.

Jesus starta en sånn bevegelse. Han levde et liv her på jorda med fokus på hva som var det beste for menneskene rundt ham. Hva som er det beste for oss. Han hevna seg aldri. Han gikk hele veien med det fokuset. Han gikk i døden for oss. Og da han hang på korset viste han en siste gang hvordan man vender det andre kinnet til. Han så på dem som hadde hengt ham opp der og sa: Far tilgi dem for de vet ikke hva de gjør.

Vi vet heller ikke alltid hva vi gjør. Vi klarer ikke å bare gjøre gode ting, selv denne uka som jeg tenkte ekstra mye på det klarte jeg det slettes ikke alltid. Og det er derfor Jesus døde for oss.

Vi trenger ikke å forandre oss for at Jesus skal elske oss. Han elsker oss uansett om vi glemmer å blinke i rundkjøringer, uansett om vi aldri klarer å vende det andre kinnet til.

Uansett om det er vi som slår.

Og vi trenger ikke å prestere noen ting for å bli tatt imot av ham. Å være kristen er å ta imot tilgivelsen Gud vil gi oss. Å ta imot det Jesus gjorde da han døde for oss.

Vi blir ikke noe mer kristne av å vende det andre kinnet til, men Jesus sier til oss at vi skal gjøre det for hverandre og for oss selv, for den verden vi lever i. Den verden han elsker. Når vi vil følge ham, ber han oss om å snu. Om å bli med på bevegelsen av gode ting. Fordi det er det som er det beste for oss.

Går det an å snu? Selv om det knaker i nakkemusklene. Går det an å motstå skriket om å ta igjen med samme mynt? Og heller høre på den stemmen som hvisker om å gjengjelde ondt

med godt. Jeg tror at hvis vi snur oss mot Jesus, så kan vi få hjelp til å snu det andre kinnet mot hverandre.

Blir du med på å snu? Blir du med på å følge Jesus? Han venter alltid på å få gi oss det beste.

Amen.